

Arrest

nr. 210 322 van 28 september 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DESWAEF
Congresstraat 49
1000 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Beninse nationaliteit te zijn, op 15 juni 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 mei 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 juni 2018 met referthenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DESWAEF, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 6 november 2017, in haar hoedanigheid van echtgenote van een Belgische onderdaan, een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

Op 3 mei 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de

bestreden beslissing die op 18 mei 2018 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 06.11.2017 werd ingediend door:

Naam: [O.]

Voornaamen: [A.-J.]

Nationaliteit: Benin

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...]

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met heer Belgische echtgenoot, de genaamde [M.P.] [...] [RRN: ...] in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15/12/80.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de 'familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Als bewijs van de bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende stukken voor:

- Attest 'Voorstel van vereenvoudigde aangifte aanslagjaar 2017 (inkomsten 2016) op naam van [M.P.]. Dit attest spreekt enkel over de inkomsten van het jaar 2016, bijgevolg is dit niet recent genoeg en betreft dit een voorlopige berekening.

- Resultaat van verrichtingen van de Bankrekening van [M.P.] met aanduiding van stortingen ten gunste van hem periode augustus 2017 –oktober 2017 ten bedrage van 1314,56 euro afkomstig van HRRail.

Uit de bewijzen van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon blijkt dat deze ontoereikend zijn en geen 120 % uit te maken van het leefloon. Overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 dient, in het geval de bestaansmiddelen overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 ontoereikend zijn, dient er een behoefteanalyse te worden gemaakt. Voorzover in het administratief dossier iets te vinden is over het bestedingspatroon van de referentiepersoon (vaste en variabele kosten) blijkt alvast dat de referentiepersoon en betrokkene een sociale huurwoning betrekken. Uit de huurovereenkomst blijkt dat de basishuurprijs werd bepaald op 343,70 euro. Het feit dat de referentiepersoon een sociale huurwoning betreft en huur betaalt dewelke is aangepast aan zijn bescheiden inkomen, zegt op zich iets over de preciaire financiële situatie waarin de referentiepersoon zich bevindt. Gelet op de andere maandelijkse vaste en variabele kosten van het dagelijkse leven, het feit dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven en het feit dat de armoederisicogrens voor 2 personen in België op 1500 euro wordt geschat, is 120 % van het leefloon voor een persoon met gezinslast echt wel het minimum dat de referentiepersoon ter beschikking zou moeten hebben, alvorens het verblijfsrecht aan betrokkenen kan worden toegestaan. Bijgevolg lopen zowel betrokkene als de Belgische onderdaan het risico ten laste te vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft of behoudt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

2.3. Ter terechtzitting wordt de verzoekende partij gevraagd haar actueel belang bij het beroep toe te lichten, waar overeenkomstig artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet is vereist dat de verzoekende partij haar echtgenoot “vergezelt” of “zich bij hem voegt” terwijl in de thans voorliggende zaak niet blijkt dat er tussen de verzoekende partij en haar echtgenoot, de Belgische referentiepersoon, actueel nog sprake is van een relatie of gezinscel. Hierbij wordt gewezen op de volgende stukken en gegevens:

- het door de verzoekende partij bij haar verzoekschrift gevoegde proces-verbaal van verhoor van 4 april 2018 waarbij zij klacht indiende tegen haar echtgenoot en verklaarde uit de echt te willen scheiden;
- de door haar bijkomend voorgelegde geboorteakte van haar kind van 2 juli 2018 waaruit blijkt dat zij en haar echtgenoot op een verschillend adres staan gedomicilieerd;
- het gegeven dat de verzoekende partij intussen, meer bepaald op 9 juli 2018, een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie indiende, ditmaal evenwel in functie van haar Belgisch minderjarig kind.

De verzoekende partij antwoordt dat zij door haar echtgenoot “buiten is gegooid”. Zij betwist niet dat er niet langer sprake is van een relatie of gezinscel. Zij brengt verder – wat de vraag naar haar actueel belang in het kader van de huidige procedure betreft die als finaliteit een gezinshereniging met haar echtgenoot heeft, terwijl niet blijkt dat zij nog een intentie heeft om zich bij haar echtgenoot te voegen – geen argumenten naar voor. Zij toont niet aan dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing haar

nog een nuttig voordeel kan opleveren. Bij een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing kan zo enkel worden vastgesteld dat er niet langer sprake is van een relatie of gezinscel, waardoor de aanvraag niet kan worden ingewilligd. De verzoekende partij getuigt, in het licht van hetgeen voorafgaat, niet meer van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.4. Het beroep tot nietigverklaring is dan ook onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS